

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΤΟΣ Ιουνού
ΑΡΙΘΜΟΣ 8ος

Τιμῆται εἰς τὸ ἑσωτερικὸν λεπτὸν 15. — Εἰς τὸ ἔξωτερικὸν τὸ ισότιμον.

Κεφαλληνία, 28 Οκτωβρίου 1859.

Ο ΛΥΧΝΟΣ ΕΙΣ ΚΙΝΔΙΝΟΝ.

‘Ο λύχνος εἶναι σὲ κίνδινο γιὰ πολλὰ δίκηρα, ’

1ο γιατὶ, ἀπὸ περισσότερους ἀπὸ τριακόσιους συνδρομητὰς ὅποῦ ἔχει, φοβάται καὶ δὲ Οὐλέανθη τὰ ἔξοδά του.

2ο γιατὶ, ἀπὸ περισσότερο ἀπὸ 200,000 — ψυγάς ποιῶνται στὴν ‘Ερτάνησο, δὲν ἐλασθε ποτὲ μιᾶς συλλασθῆς βοήθεια (1).

3ο γιατὶ, ἔπειτ’ ἀπὸ τὴν πρώτη καταδρομὴ, δὲν τοῦ ἔγινε πουλιό ἀλλη.

Στὰ μέρη τὰ δίκαμας, τὰ μοναχὰ χαρτιὰ ποῦ ζητηόν ται μὲ ζῆλο, καὶ πληρόνονται μ' εὐχαρίστηση, εἶναι τὰ τραπουλόχαρτα. Χαρτιὰ ἡθικὰ ὡς ἡνε ὁ Λύχνος, οἱ ἀνθρώποι τὰ δέχουνται γιὰ νὰ μὴν εἰποῦντε τὸ ὅχι τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΗΒΑΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ

(1) ‘Ο μοναχὸς Εὐωθούρος τοῦ ἔπειτος τῶρα θερζῆς μαθεόρος καὶ ὡς κ’ ἔκεινο στὸ λογιστατίστικο, κ’ ἐγγειάστηκε νὰν τὸ μεταφρασθ-

συγγραφέως, ἀλλὰ νομίζουνε πῶς ἥθελ' εἶναι πάρα πολὺ συγκατάβαση τὸ νὰν τὰ πληρόνουνε κηόλας.

Ἄν ἡ Ἐφημερίδανου ἥτανε πολιτικὴ, ἡ θεολογικὴ, πολοὶ ἀπὸ κείνους ὅπου ἔχουνε τὰ χέριατους ἀπάνου σὲ τοῦτα τὰ δύω ρουθουνόσκοινα, ἥθελε μὲ βοηθήσουνε μὲ τὸ κοντίλιτους· ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ἥθικὴ ποῦφ! Τὴν πιτυχιὰ τῆς ἥθικῆς διδασκαλίας εἰς τὴν κοινωνίαμας τὴν ἴδαιμε· ἄλλοι ἀδιάλουνε, καὶ ἄλλοι δυταρεστοῦνται. Χώρια ἀπὸ κείνους ὅπου, ἔχοντες κατεπείγουσαν ἀνάγκην διὰ τὴν διατήρησην τῶν καταχρήσεων, ἐκεῖνοι κατευθείᾳν δαιμονίζονται.

Μέσα σὲ τέτοιες ῥιζικὲς δυσκολίες, τὸ μόνον ποῦ ἡμιποροῦσε ῥιζικὰ νὰ ὠρελήσῃ τὸ Λύχνο ἥθελ' εἶναι ἡ ἔξακολούθηση τῶν καταδρομῶν. Ἡ πρώτη ἐκείνη καταδρομὴ μοῦ ἥφερε, καὶ μοῦ ἐπρόσθεσε εἰς τοὺς 120 συνδρυμητὰς ὅπου εἶχα, ἀλλους 190, ἀνάμεσα στοὺς ὅποιους τὸν Μέγαν 'Αρμοστὴν καὶ τὴν προσφεροῦ μένην ὑπεράσπισήντου' κάποιους δλίγους ἵερεῖς τοὺς ὅποιους ἔδα μ' εὐχαρίστησήμου· καὶ ἀπάνου σ' ὅλα πολοὺς οἰκογενειάρχας Κυρίους ὅπου μοῦ ζητοῦν· τὴν Ἐφημερίδανου γιὰ τὰ παιδιάτους. Εἰς τοὺς ὑστεροὺς τούτους ἔσανοί γωντὶ ὑπάρχουνε μέσα στὴν κοινωνία καὶ τίμιοι — νοήμωνες, ἀπάνου στοὺς ὅποιους ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίσῃ διὰ τὴν ὑποστήριξην τῆς Ἀλήθειας, διὰ τὴν ἀναγέννησην τῆς κοινωνίας.

Μοῦ φαίνεται ὅμως πῶς ὁ Λύχνοςμου ἔμεινε πλέον ἐκεῖ ποῦ τὸν ἀφῆσε τὸ ξεφυτίλισμα τῆς πρώτης Καταδρομῆς· καὶ φοβοῦμαι πῶς δὲ θ' ἀργήσῃ νὰ πέσῃ στὰ συνηθησμένα τυπικὰ ἐγκόμια τῆς Ἀδιαφορίας, ἔνθα οἱ Δικαιοι, Λόγοι τῶν Ιεροχυρήκων, ἀγαπεύονται· ἔνθα οἱ Ηροκαταρκτικοὶ τῶν Διδασκάλων φίκοδομοῦνται· ἔνθα τόσ' ἀλλὰ κείτονται ἀπειράχτα, γιατὶ ἐκεῖ δὲν εἶναι φθόνος, δὲν εἶναι διαβολή, ἀλλ' ἀδιαφορία ἀτελεύτιος.

Ἡ Ἀλήθεια χρειάζεται καταδρομὲς καθὼς ἡ ζωγρα

φία χρειάζεται ἵσκιους. — Ἡ Καταδρομὴ εἶναι ὁ δείχτης τῆς Ἀλήθειας. — Ἀλήθεια χωρὶς Καταδρομὴν, εἶναι δύναμη χωρὶς ὥθησην· εἶναι πρᾶγμα ποῦ μένει ἀνεργο, ἀμελημένο, καὶ γλύγορα λησμονηταί.

Ἡ μία γλύγορη καταδρομὴ, ἡ ὁ Λύχνος εἶναι σὲ κίνδινο. (1)

ΠΕΡΙ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΥ.

(Ἐξακολούθηση—'Ιδες σελ. 43. 44.)

Τὸ Βαρόμετρον εἶναι μία μηχανὴ ἀπὸ ἕνα σολινάρι γυαλίνο, ἔως τρία πόδια μακρύ, ἀτρυπο ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρη, ἐνῷ ἡ ἄλλητου ἄκρη ἡ τρύπια εἶναι βουτημένη εἰς ἔνα μικρὸ δοχεῖο γεμάτο υδράργυρον. Τὸ σολινάρι πρέπει νὰ ἔντελως ἀδιον, ποῦ θὰ πῇ, δὲν πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ μήτε ἀέρα. Τότες, ὁ ἀέρας ἀπ' ὅξουθε, ἐκεῖνος ὅπου πατεῖ ἐπάνου στὸν υδράργυρον τοῦ Δοχείου, πιέζοντας μὲ τὸ βάροςτου ἐπάνου στὸν υδράργυρον, τὸν βιάζει νὰ μπαίνῃ μέσα στὸ σολινάρι, καὶ νὰ ἀνεβαίνῃ ἡ νὰ κατεβαίνῃ, κατὰ ποῦ ἡ ἀτμοσφαίρα φορτομένη υγρασίαν βαρένη, ἡ ἔσαναγενόμενη στεγνὴ ἐλαφρόνη. — Ἡ μηχανὴ τούτη εἶναι ἀκουμβησμένη ἀπάνου σὲ μία ταῦλα, εἰς τὴν ὅποιαν εἶναι σημειομένοι διάφοροι βαθμοὶ ἀνεβασμοῦ καὶ κατεβασμοῦ ἀκολούθως διάφοροι βαθμοὶ βάρους καὶ ἐλαφρότητος τοῦ ἀέρος.

Ἐχοντας ἔνα τέτοιο σολινάρι, ἡμπορεῖς νὰ κατασκέψῃς ἔνα Βαρόμετρο μὲ τὸν ἀκέλοσθον τρόπον. Γιομί-

(1) Ἀκούω πῶς εἰς τὴν Κεφαλονία κάτι κουνοῦνε. "Ἄτι, δι, τι κάρμουν ἐκεῖνοι! Κίς τὸν στρυγμὴν ὅπου εἶχα νὰ στείλω τὴν ὥλην εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ἔλασσα ἐπιστρέψω τὴν εἰδῆσιν μιᾶς ἀλλῆς διαβολῆς ὅπου τώρα μοῦ ηλέκται στοὺς Κορδούς." Καλὸ συμάδι, 'Αν οἱ Διαδόλοι κάγουνε τόσο MOY θέριθο, θέριθο θέριθο ή καλὰ ή θουλιέσμου.'

ζης ἐντελῶς τὸ σολινάρι ἀπὸ ὑδράργυρον· τοῦ βουλόνης τὴν ἀνοιχτὴν ἄκρην, καὶ ἔτοι βουλομένη τὴν βουτᾶς μέσα σ' ἓνα μικρὸ δοχεῖον γιοράτο κ' ἐκεῖνο ἀπὸ ὑδράργυρον. Ἐκεῖ μέσα τότε τὸ ξεβουλόνεις, καὶ ὁ ὑδράργυρος τοῦ σολιναρίου θέλει κατεβεῖ εὐθὺς ἕως 28 βαθμούς, ὡς ἔγγιστα, ἀπάνου ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἔξοτερικοῦ ὑδράργυρου. Ἐκεῖ τότε σημειώνεις 28· καὶ διαιρεῖς τὸ ἀποκάτητον διάστημα εἰς 28 ίσα μέρη.

Τὸ Βαρόμετρο τοῦτο ἔτσι κατασκευασμένο, δνομάζεται Βαρόμετρο μὲ δοχεῖον.—Εἶναι δῆμας καὶ τὰ Βαρόμετρα διὰ Σίφωνος· τὰ ὅποια δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὸ εἰρημένο Βαρόμετρο, παρὰ καθότι τὸ σολινάρι ἀπὸ τὸ ὅποιο σχηματίζεται εἶναι γυρισμένο στὸ κάτου μέρος εἰς εἰδὸς σίφωνος. Τοῦτα ίσως εἶναι τὰ καλ· λίτερα, καὶ ἀνάμεσα σὲ τοῦτα ἐκεῖνο τοῦ Κυρίου Gay Lussac.

Τὸ Βαρόμετρο δὲν ἐπρεπε νὰ λείπῃ ποτὲ ἀπάνου ἀπὸ τὸ ἀλόνια τὸ καλοκαΐρι. Ἐξεναντίας, κανένας ἀπὸ τοὺς σταφιδοκτήμονας δὲν τὸ ἔχει! καὶ εἶναι λυπηρὸ νὰ βλέπῃ κανεὶς ὅτι, ἀντίτια Βαρομέτρου, προκρίνουνε νὰ ἔχουνε στρίγγλους, καθὼς τοὺς εἶχανε τὸν Μεσαίον Αἰῶνα. "Ἐνας τέτοιος ήταν" ἐπέρισι στὴν Κεφαλονιὰ, ὅποιος ἐπρόλεγε τοὺς καιροὺς δεκαπέντε μέρες πρωτήτερα. Σχεδὸν ὅλοι τοῦ ἐπιστεύανε καὶ τὸν ἐπληρώνανε μὲ χρήματα, μὲ σταφίδα, μὲ κριθάρι, μὲ σπριό, κτλ....Ντροπή!

Μὲ συγχωρᾶς, Φίλε Χ., ἀν ἀρνοῦμαι νὰ μιλήσω ἐναντίον εἰς τὰ φουντόματα. "Ἡ δουλιὰ τοῦ φουντόματῶνε εἶναι μιὰ δουλιὰ τελειομένη" καὶ τὰ φουντόματα τοῦ γυναικῶν ἥθελε μείνουν ἀτράνταχτα στὲς παρατήρησές μου καθὼς ἐμείνανε ἀτράνταχτα στὲς παρατήρησές ὅλου τοῦ κόσμου. "Ἡ παρατήρησες δὲν ἔχουνε δύναμη ἀπάνου σ' ἓνα συρμὸ ποῦ πισμόνει γιατὶ ἀποδοκιμάσθηκε. — Ἐξεναντίας, εἶσουνε βέβαιος, ἀν τὰ φουντόματα δὲν ἥθελε περιπατηθοῦν" τόσο ὡσο ἐπειπονχθίκανε, δεν ἥθελε

βαστάξουνε τόσο ὡσο ἐβαστάξανε, καὶ πιστεύω μάλιστα πῶς δὲν ἥθελε φουντόσουνε τόσο ὡσο ἐφουντόσανε. "Ἀν ἐνθυμάσαι, φίλεμου, στὴν ἀρχὴ δὲν ἥτανε πάρι βελέσια χυλισμένα, τὰ ὅποια, ναι, μάλιστα, ἀπὸ φορὰ τὴ φορὰ ἐλαβαίνανε πάντα περισσότερη στεραιότητα καὶ πλατύτερο γύρο, μὲ τὰ στεφάνια τὰ σηδερένια, καὶ οἱ βουρλιάδες δὲν ἐπροστεθήκανε πάρι ἐπειτ' ἀπὸ τὰ γέλοιαμας. "Ἡ γυναῖκες ἥθελήσανε μὲ τοῦτο νὰ θριαμβέψουν" ἀπάνου στὰ γέλοιαμας.

Συμφωνῶ μ' ἐσὲ εἰς ὅλα. Πραγματικῶς, καὶ ὃν τὶς κάθονται στὸ σοφὰ τὰ στεφάνια πετηόνται ψηλὰ καὶ κάνουνε ἀδία, . . . καὶ ἀπάνου σὲ σκάλα δὲν ἐπρεπε ποτὲ νὰ παρουσιάζονται ὄντις ἥνε ἀνθρῶποι ἀπουκάτουθε, . . . καὶ στὸν περίπατο δὲν ἡμποροῦμε νὰν τὰς κοντέψωμε νὰν τοὺς δώσωμε χέρι, . . . καὶ ὅλα τ' ἀλλα ὅσα μοῦ λές εἶναι ὅλα φρόνημα. Μόνον ἔνα πρᾶμμα σὲ βοτάω, « Μήπως τές ἀγαποῦμε λιγότερο, γιατὶ ἐλάβανε τὴ φαντασία νὰ γένουνε γελοίες; »

ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Ἐνας Κύριος ἥτανε βαρεμένος εἰς τὰ γελάσματα ποῦ τοῦ ἔκανε δὲ "Ράφτης του. Όσες χιλιάδες φορὲς τοῦ ἔταξε, τόσες χιλιάδες φορὲς τὸν ἔγέλασε!

"Μάστορα, τοῦ λέει τέλος-πάντων δίνοντάστου πρᾶμμα γιδένα νέο φόρεμα, « πάρε δῆτη διορία θέλεις, καὶ πέμψου πότε θὰ μοῦ τὸ φέρης» μὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὸ θέλω ἀσφαλτα. » "Ο Μάστορας ἐπῆρε τὴ διοράτου, καὶ ὑποσχέθηκε νὰ μὴ λείψῃ.

» "Ιδε; καλὰ π τοῦ εἶπε δο Κύριος, « ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γεληθῶμαι περισσότερο. »

« Ἀν δὲν πεθάνω, λέει δο Μάστορχς, δὲν τοῦ λείπω. Ἀν σοῦ λείψω, πάντεχε πῶς ἀπέθηνα. »

ΙΑΚΩΒΑΝΤΕΙΟΣ

Καὶ ὅμως ἀμέσως προεδρούσιμένη ἥλθε, καὶ δο Μάστορας μεγάλεργοντείσθη μέρα λοιπὸν δο Κύριος ἐκεῖνος χωρὶς νὰ

χάση καιρό, καταχωρεῖ στὴν ἐπισημάτερη ἀπὸ τῆς ἐφημερίδες τοῦ Τόπου τὴν θανὴν τοῦ Μαστόρου, μὲνα νεκρικὸν ἔγκομτον ἐπιτούτου γραμμένο.

Οἵσοι εἴχανε πρᾶμμα στοῦ Μαστόρου ἑτρέζαν¹ εὐθὺς νὰ γλυτρόσουν τὸ πρᾶμματούς. Σὲ λίγο, τὸ ἐργαστῆρι ἔγιόμοσε² μὲ καθένας δποῦ ἐμπαίνε ἔκανε τὸ σταυρότου βλέποντας τὸ Μάστορα ζωντανόν! Ἐζητούσανε πάντα πληροφορίες, καὶ κάθε φορὰ δ ῥάφτης ὑποχρεούστουνε ν' ἄρχιζῃ ἀπὸ τὴν ἄρχη νὰν τὰ ματαλέη, καὶ πάντα ὑπροπιασμένος καὶ συγχισμένος, δσο ποῦ τέλος· πάντων ἔχασε τὴν ὑπουρονή, καὶ φεύγει ἀπὸ τὸ ἐργαστῆριτού ἀποφασισμένος νὰ πάρῃ νὰ βρίσῃ ἐκείνονα ποῦ ὑποφτεύστουνε νὰν τοῦ τὴν ἔκαμε. Ἀλλ' δ Κύριος ἐκείνος μόλις τὸν ἔδε, ἔβαλε τὴν φωνὴς « Ἐνας Βρικόλακας! Ἐνας Βρικόλακας! Τὸ Στοιχεῖο τοῦ Μαστόρου! . . . ». Σὲ τοῦτο πάλε τὸ νέο ἀπάντεχο δ Μάστορας τάχασε, κ' ἔφυγε κ' ἐκείθε δρκίζοντες νὰ μὴ ματαγελάσῃ πουλιὸν κανῆνε.

Τοῦτες τές ημέρες ἐγδόθηκε τὸ πρῶτο φύλλο τῆς Ἀλογόμυγας. Ο σκοπὸς τῆς Ἐφημερίδος είναι καλδεία θέλει ἐπιτηρεῖ τὴν Κυνέρνηση καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, καὶ θέλει τοὺς ἐπιπλήττει ὅταν λείπουν³ ἀπὸ τὰ χρέητους. Τοῦτο είναι καλό. Ἀλλὰ τί χρεάζονται ή αἰσχρολογίες; ποιοι θὰν τές νοστιμεύσουνε; ποιοι θὰ μπορέσουνε νὰν τές διαβάσουνε χωρὶς συχασιά;

Δέν ήμποροῦμε νὰ « νοήσωμε πῶς, ἀνθρώποι ποῦ ἀπαιτοῦνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ κάμνουν» τὰ χρέητους, αὐτοὶ πρῶτοι λείπουνε ἀπὸ τὰ δικάτους, αἰσχρολογοῦντες διὰ τοῦ Τύπου! Δὲν γνωρίζουνε τάχα διὰ ἔνα ἀπὸ τὰ χρέη τοῦ καλοῦ πολέτου είναι καὶ ἡ δημόσια εὐπρέπεια;

Η παρατήρησέμας ἀγκαλὰ αὐτηρὲς, εἶνε ὅμως φιλικές. Ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε τὴν Ἀλογόμυγα τέτοια, ποῦνά μποροῦμε νὰν τὴν « μπάζωμε στὰ σπήτιαμας, καὶ, στὴν περίστασήμας, νὰ προστρέχωμαι κηρόλες εἰς τές σελίδες τῆς.

« Ενα χωραῖτόπουλο ἀπάντητε μία χωριάτισα ποῦ ἥφερνε στὴν χώρα κάτι γαϊδούρια: καὶ θέλο: τοξονά νὰ δείξῃ τὸ πνεῦματού,

« Καὶ λημέρα, τῆς λέει, μάνα τοῦ γαϊδούριον. » Αὐτὴ δημως χωρὶς διόλου νὰ ταραχθῇ, « Καλημέρα», λέει, « παιδίμου».

(Παραμένει ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν)

« Ενας στρατιώτης ἀπὸ τὸ Glasgoa (1), ἀντὶς ν' ἀνοιξῃ βιβλίον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔνγαλε ὅξου ἵνα δέμα τραπουλόχαρτα καὶ τὸ διπλοσε δημπρόστου. Ο Ιερέας βλέποντας ἵνα τέτοιο σκάνταλο, ἐδιόρισε καὶ τὸν ἔνγαλαν, τὸν ἐπήγανε στὸν Σταθμὸν, καὶ μετέπειτα τὸν ἔστελε στὸν Οπλαρχιγόντου διὰ νὰν τὸν παιδέψῃ.

Παρακαλῶ, Κύριέμου, νὰ μὲ ἀκούσῃς πρῶτα εἰπεν δ στρατιώτης⁴ ἐπειδὴ διαγογήμου δὲν ἔχει τίποτες ἀξιοκατάκριτο. Σύ, Κύριε, γνωρίζεις πόσον δ μισθὸς δποῦ δίνει δ Βασιλεὺς εἰς τοὺς στρατιώτας εἶναι μικρός, καὶ δὲν μᾶς δικῷ γιὰ τὰ ἔχταχτα ἔξοδα. Πρὸς τούτοις, χρεάζουμάσθε κ' ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Τί νὰ γένη! Ἐσκαφίσθηκα ἵνα οικονομικὸ μέσον. Ἀγόρασα ἵνα δέμα τραπουλόχαρτα, καὶ ἴδου,—

« Ο Άσος μοῦ ἐνθυμίζει διτὶ ἔνχις μόνος εἶναι δ Θεός. Τὸ Δύω, μοῦ ἐνθυμίζει Πατέρα καὶ Τίόν. Τὸ τρία, Πατέρα, Τίόν, καὶ Άγιον-Πνεύμα. Τὸ Τέσσερα, τοὺς τέσσαρους Εὐαγγελιστάς. Τὸ Πέντε, τές πέντε παρθένες δποῦ ἐγνοιασθήκανε κ' εἴχανε λάδι γιὰ τὸ λύχνοτους⁵ κ' ἐκείνες τὲς ἄλλες πέντε ποῦ δὲν ἐγνοιασθήκανε καὶ δὲν εἴχανε (2)— Τὸ Εξι, μοῦ ἐνθυμίζει διτὶ εἰς ἔξι ημέρες δ Θεός ἐπλασε τὸν Κόσμον. Τὸ Ερτά, διτὶ τὴν ἐδόμηνην ημέραν ἀναπαύσηκε. Τὸ Οχτώ, μοῦ ἐνθυμίζει τοὺς δρυτὰ δικαιοὺς δποῦ ἐγλυπτόστανε ἀπὸ τὸν Κατατακλεισμό. Τὸ Ενειά, τοὺς ἐννιά λεπροὺς, δποῦ τοὺς ἐκαθάρισε δ Χριστός, καὶ δὲν ἐπιστρέψανε νὰν τὸν εὐχαριστήσουνε. Ήτανε δέκα, καθὼς ξέρεις, ἀφέντη, καὶ ἔνας μοναχὸς ἐπιστρέψε νὰν τὸν εὐχαριστήσῃ. (3)

Δέγοντας ἔτοι, ἔπιασε τὸ Φάντε, καὶ τὸν ἐπέρασε χώρις νὰ πῆ τίποτα. Ἀκολούθως πιάνει τὸν Καβάλο καὶ λέει,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(1) Glasgoa Χώρασσεικὴν Σχοτίαν.

(2) Μαρτίνιος Κεφ. 25—

(3) Λουκᾶς, Κεφ. 17—

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Η ΣΥΛΛΙΚΟΛΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

‘Ο Καθάλος, μοῦ ἐνθυμίζει τὸν Ἀη-Γιώργη. ‘Ο Ρήγας, τὸν Βασιλέαμας, καὶ τῶν Βασιλέων τοῦ Οὐρανοῦ.

“Αι ! Αφέντη. Ή φτώχια τέχνη ἐργάζεται.— Ως κ' ἔμε ν φτώχια μέσου πορφύρας νὰ ἐφεύρω μία λιγέσκοδη Βίβλον καὶ δὲν εἶχα διόλος σκοπὸν ν' ἀταχτήσω μὲ τοῦτο στὴν Εκκλησία.

Πάει καλά, εἶπεν δ 'Οπλάρχηγός· Εσὺ εἶται ἔνας πολὺ ἄξιος ἀνθρωπός. Παρατηρῶ δύμας διοῦ ἐκεῖνον τὸ Φάντε τὸν ἐπέρασες χώρις νὰν τὸν ἔξηγήσῃς.

Εὔκολο πρᾶμμα, λέω δ στρατιώτης· Εκεῖδος δ Φάντες, ήντις ἐκεῖνος δ Κοντόσταυλος διοῦ μ' ἥφερε ἐμπρόσσου.

ΤΝΩΜΙΚΑ.

Συνείθως, ή Καταδρομὴ εἶναι δ Σαλπιγκής τῆς Ἀλήθειας.

‘Ἀλήθεια χωρὶς τὴν καταδρομὴν, εἶναι πρᾶμμα κωλοβός.

‘Η Ἀλήθεια εἶναι μία Ἀχείνα ποῦ μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὸν Οὐρανό, Τοῦ κάκου ή Κατρέγοριας ἀπλόνει τὴν δύπρέλατης. ‘Η δύπρέλα τῆς Κατρέγαρις εἶναι πρόσκαιρη καὶ φθαρτή· ή ἀχείνα τῆς Ἀλήθειας αἰώνια καὶ ἀκαταδάμαστη.

Il prossimo impero della verità è certo. L'impostura glielo contendere: ma in questa contesa non è che questione di tempo.

‘Η ἀλήθεια μέσω στὸ στίθις ἐκεινοῦ ποῦ δὲν τολμάει νὰν τὴν πῆ, εἶναι σὰν τὰ χρήματα μέσω στὸ σεντοῦχον ἐκεινοῦ ποῦ δὲν τολμάει νὰν τὰ ξιδέψῃ. Τὰ χρήματα δὲν ὠφελοῦνται παρὰ διαδιδονται· ή Ἀλήθεια δὲν ὠφελεῖ παρὰ διαδίδεται.

‘Αλήθεια, ἀπὸ τὸ α στεριτικὸ καὶ τὸ λήθη πράγμα ποῦ ἀποκλείεται τὴ λησμονησία· δὲ λησμονηταί δὲν κρύβεται.

‘Ο Πεύθυνος Βγότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 1829